

העצות תלויות בה, ונותנת עצת
טובה לבני אדם. מפאן והלאה
נחזור לדברים הראשונים, באותה
שמירה עליונה שפורש עליה
הקדוש ברוך הוא כדי שלא תהיה
לעם נכרי, שהרי בגדו בה,
ושמירה היא לה תמיד.

ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה. אמר אותו זקן, חברים,
כשתלכו לאותו הסלע שהעולם
סמוך עליו, אמרו לו שיזכר את
יום השלג שגזרו פוליס
לחמשים ושנים גונים, ואחר כך
קראו את הפסוק הזה, והוא יאמר
לכם.

אמרו, בבקשה ממך, מי
שהתחיל את הדבר - הוא
שיאמר! אמר להם, ודאי שידעתי
שאתם צדיקים, ויש לרמוז לכם
רמז של חכמים. ועל מה שאני
אומר, כשתזכירו לו סימן זה, הוא
ישלים את זה. עכשו יש לומר מי
הוא שנקרא בן לקדוש-ברוך-
הוא.

בא וראה, כל מי שהוא זוכה
לשלוש עשרה שנים ומעלה, נקרא
בן לכנסת ישראל. וכל מי שהוא
מבין עשרים שנה ומעלה וזוכה
בהם, נקרא בן לקדוש-ברוך-הוא
ודאי. (דברים יד) בנים אתם לה'
אלהיכם.

כשהגיע דוד לשלוש עשרה שנה
וזכה באותו יום שנקנס לארבע
עשרה, אז כתוב (תהלים ב) ה' אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך.
מה הטעם? שהרי מקדם לזה לא
היה לו בן, ולא שרתה עליו נשמה
עליונה, שהרי בשנות ערלה הוא
היה, ומשום כך אני היום ילדתיך,
היום ודאי ילדתיך. אני, ולא הצד
האחר, כמו שהיה עד עכשו, אני
לבדי. בן עשרים שנים, מה כתוב
בשלמה? (משלי ד) כי בן הייתי
לאבי, לאבי ממך ודאי.

תליין, ויהיבת עיטא טבא לבני נשא. מפאן
ולהלאה נהדר למלין קדמאין, בההוא נטירו
עלאה, דקא פריש עליה קדשא בריה הוא,
בגין דלא תהא לעם נכרי, דהא בגדו בה,
ונטירו איהו לה תדיר.

ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה.
(שמות כא) אמר ההוא סבא, חבריאי, פד
תהכון לגבי ההוא טינרא דעלמא סמיך עליה,
אמרו ליה, דינדפר יומא דתלגא דאזדערעו
פולין לחמשין ותריין גוונין, והדר אקריןן האי
קרא, והוא יימא לכוין.

אמרו במטו מינה מאן דשארי מלה הוא
יימא. אמר לון, ודאי דינדענא דזפאין
אתון, ואית לרמזא לכוין רמזא דחכימין, ועל
מה דאנא אימא, פד תדפרון ליה סימנא דא,
הוא ישלים על דא. השתא אית לומר, מאן
הוא דאקרי בן לקודשא בריה הוא.

תא חזי כל (דף צ"ג ע"א) ההוא דזכי לתליסר שנין
ולהלאה, אקרי בן לכנסת ישראל. וכל
מאן דאיהו מבין עשרין שנין ולעילא וזכי
בהו, אקרי בן לקודשא בריה הוא ודאי (דברים
יד) בנים אתם ליי' אלהיכם.

בר מטא דוד לתליסר שנין, וזכה בההוא
יומא דעאל לארביסר, פדין כתיב, (תהלים ב)
יי' אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. מאי
טעמא. דהא מקדמת דנא לא הוה ליה ברא,
ולא שראת עליה נשמתא עלאה, דהא בשני
ערלה הוה, ובגין כך, אני היום ילדתיך, היום
ודאי ילדתיך. אני, ולא סטרא אחרא, כמה
דהוה עד השתא, אני בלחודאי. בר עשרין
שנין, מה כתיב בשלמה, (משלי ד) פי בן הייתי
לאבי, לאבי ממך ודאי.

וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדְנָהּ. בַּר תְּלִיסַר שָׁנִין וְלִהְלֵאָה, דְּהָא נִפְקָא מִרְשׁוֹ דְּסִטְרָא אַחְרָא דְּאִזְדְּמַנַּת לִיהּ, מַה כְּתִיב כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ. מַהוּ כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת. תְּגִינֵן, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, חָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵהוּא יִנּוּקָא דְקֵאִי בְּרִשׁוֹ דְעָרְלָה, וְאִיהוּ נָפִיק מִינָהּ, וְאִתְמַשְׁףָּ לְבִי סְפָרָא, וְתַבַּר לָהּ, וְאַזִּיל לְבִי כְּנִישְׁתָּא, וְתַבַּר לָהּ. מַה עֲבִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵהוּא נִשְׁמַתָּא. אַעֲיֵל לָהּ לְאַדְרָא דִּילֵיהּ, וְיִהִיב לָהּ מִתְּנֵן, וְנִבְזָבְזֵן סְגִיאִין, וְקָשִׁיט לָהּ בְּקִשׁוּטִין עֲלָאִין, עַד זְמַנָּא דְאַעֲיֵל לָהּ לְחֻפְפָּה בְּהֵהוּא (גו הווא) בַּר, מִתְּלִיסַר שָׁנִין וְלַעֲלֵא.

אִם אַחְרַת יָקַח לוֹ. הֵבָא אֵית רְזָא דְרִזִּין, לְחַפְיִמִּין אַתְמַסְרוּ, וְאֵית לְאוּדְעָא בְּקִדְמִיתָא מְלָה חֲדָא. תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּשַׁעְתָּא דְאַתְקִדְשׁ יוֹמִי, נִפְקִי נִשְׁמַתִּין מִגּוֹ אֵילְגִי דְחִיִּי, וּמִנְשַׁבְּן אֵינוּן נִשְׁמַתִּין קִדְיִשִּׁין לְתַתָּאִי, וְנִיחִין בְּהוּ כָּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא. וְלִבְתַּר דְּנִפְיֵיק שַׁבְּתָא, סִלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין וּמִתְעַטְרִין בְּעֵטְרִין קִדְיִשִּׁין לְעֵילָא. (וכד מתעטרין בהווא סבא אלן אינון בעליו דהווא מיכו ודאי) אוּף הָכִי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִזְמִין לְהֵהוּא בַר נֶשׁ, וְדָא הוּא נִשְׁמַתָּא אַחְרַת, וְאַף עַל גַּב דְּדָא זְמִינָא לִיהּ, נִשְׁמַתָּא דְהוּת לִיהּ בְּקִדְמִיתָא, שְׁאַרְהּ דְקִדְמִיתָא, כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָה לֹא יִגְרַע, כְּמָה דְאַתְמַר.

בְּכַה הֵהוּא סְבָא כְּמִלְקִדְמִין, וְאַמַּר אִיהוּ לְנִפְשֵׁיהּ, סְבָא סְבָא, כְּמָה יִגְעֵת לְאַדְבָּקָא מְלִין קִדְיִשִּׁין אֵלִין, וְהִשְׁתָּא תִימָא לֹון בְּרַגְעָא חֲדָא. אִי תִימָא דְתִיחַס עֲלֵייהּ עַל אֵינוּן מְלִין וְלֹא תִימָא לֹון, הָא כְּתִיב (משלי ג) אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ בְּהִיּוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת. מְאִי אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ. אֵלָא, קִדְשָׁא

מַה זֶה אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ? אֵלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכִנְסֵת

וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדְנָהּ. בְּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים וּמַעְלָה, שְׁתַּרִּי יֵצֵא מִרְשׁוֹת הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁהִזְדַּמֵּן לוֹ. מַה כְּתוּב? כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ. מַה זֶה כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת? שְׁנִינוּ, בְּכָל יוֹם וְיוֹם רוּאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אוֹתוֹ תִינּוּק שְׁעוֹמֵד בְּרִשׁוֹת הָעָרְלָה, וְהוּא יוֹצֵא מִמֶּנָּה וְנִמְשָׁף לְבֵית הַסֶּפֶר, וְשׁוֹבֵר אוֹתָהּ. מַה עֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָהּ נְשָׁמָה? מְכַנֵּס אוֹתָהּ לַגֶּרֶן (חֲדָר לַמּוֹד) שְׁלוֹ, וְנוֹתֵן לָהּ מִתְּנֵנוֹת וְאוּצְרוֹת רַבִּים וּמְקַשֵּׁט אוֹתָהּ בְּקִשׁוּטִים עֲלָאִים, עַד הַזְּמַן שֶׁמְכַנֵּסָהּ לְחֻפְפָּה עִם אוֹתוֹ (תוֹף אוֹתוֹ) בְּן מִשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים וּמַעְלָה.

אִם אַחְרַת יָקַח לוֹ. כָּאֵן יֵשׁ סוּד הַסּוּדוֹת שֶׁלְחַכְמִים נִמְסְרוּ, וְיֵשׁ לְהוֹדִיעַ בְּרִאשׁוֹנָה דְבַר אֶחָד. בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּשַׁעְתָּה שֶׁמִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם, יוֹצֵאוֹת נְשָׁמוֹת מִתּוֹף עֵץ הַחַיִּים, וּמִנְשַׁבְּוֹת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת לְתַתְּחוֹנִים וְנִחִים בְּהֵם כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת. וְאַחַר שִׁיּוּצָאת הַשַּׁבָּת, עוֹלוֹת כָּל הַנְּשָׁמוֹת וּמִתְעַטְרוֹת בְּעֵטְרוֹת קְדוֹשׁוֹת לְמַעְלָה. (וכְּשֶׁמִתְעַטְרוֹת בְּאוֹתוֹ טוֹב, אֵלוֹ הֵם בְּעֵלְיוֹ שֶׁל אוֹתוֹ טוֹב וְדָא) אֵף כָּאֵן מִזְמִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְזוֹהִי נְשָׁמָה אַחְרַת, וְאַף עַל גַּב שֶׁזוֹ מְזַמְנַת לוֹ, הַנְּשָׁמָה שֶׁהִיְתָה לוֹ בְּרִאשׁוֹנָה, שְׁאַרְהּ הַרְאשׁוֹנָה, כְּסוּתָהּ וְעֲנָתָה לֹא יִגְרַע, כְּמוֹ שֶׁנִתְבָּאֵר.

בְּכַה אוֹתוֹ זְקַן כְּמִקְדָּם, וְהוּא אָמַר לְנַפְשׁוֹ, זְקַן זְקַן, כְּמָה יִגְעֵת לְהַשִּׁיג דְבָרִים קְדוֹשִׁים אֵלוֹ, וְעַכְשָׁו תֵּאמַר אוֹתָם בְּרַגְעָא אֶחָד? ! אִם תֵּאמַר שֶׁתַּחֲוֹס עַל אוֹתָם הַדְּבָרִים וְלֹא תֵאמַר אוֹתָם - הָרִי כְּתוּב (משלי ג) אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעַלְיוֹ בְּהִיּוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת. יִשְׂרָאֵל הֵם כָּאֵן, שְׁתַּרִּי בְּכָל מְקוֹם

שנאמר דברי תורה, הקדוש ברוך הוא וקנסת ישראל שם ומקשיבים להם. ואז אותו עץ של טוב ורע, בשעה שהולכים משם ומקשיבים לאותם דברים, אותו צד הטוב מתגבר ומתעלה למעלה, והקדוש ברוך הוא עם קנסת ישראל מתעשרים באותו טוב, ואלה הם בעליו של אותו טוב.

זמן זמן, אפה אמרת דברים אלו ולא ידעת אם הקדוש ברוך הוא פאן, ואם אלה שעומדים פאן זכאים לדברים האלה. אל תפחד, זמן שהרי היית בכמה קרבות של גברים חזקים ולא פחדת, ועכשו אפה פוחד? ! אמר דבריך, שהרי ודאי פאן הקדוש ברוך הוא עם קנסת ישראל, ואשרי הם אלה שפאן. ואם לא פך, לא היינו פוגשים אותם ולא התחלנו בדברים הללו. אמר דבורך, זמן, אמר ללא פחד.

פתח ואמר, (תהלים קד) ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת. ה' אלהי - זו ראשית האמונה, עלית המחשבה והעולם הפא, סוד אחד בלא פרווד. גדלת - זו הראשית, היום הראשון ואותם ימים עתיקים, צד הימין. מאד - זהו צד השמאל.

הוד והדר לבשת - אלו שני בדי ערבות. עד פאן, פיון שהגיע לתוף עץ החיים, נטמן ולא התעלה להיות במנן משום אותו מאד. מה זה מאד? השמאל, שכל הענפים שלמטה ובכלל ענף מר אחד. ולכן נטמן אותו עץ החיים ולא רצה להיות במנן הזה, עד שחזר כמו מקדם ושפח בגון אחר.

ואמר, עטה אור פשלמה - זו ראשיתו (של האור) של היום הראשון. נוטה שמים - פאן נכלל

בריך הוא ופנסת ישראל אינון הכא. דהא בכל אתר דמלין דאורייתא אמרין, קדשא בריך הוא ופנסת ישראל אינון תמן, וצייתי לון. וכדין, ההוא אילנא דטוב ורע, בשעתא דאזלין מתמן, וצייתו אינון מלין, ההוא סטרא דטוב אתגבר, ואסתלק לעילא, וקודשא בריך הוא ופנסת ישראל מתעטרן בההוא טוב, ואלין אינון בעליו דההוא טוב.

סבא סבא, את אמרת מלין אלין, ולא ידעת אי קדשא בריך הוא הכא, ואי אלין דקיימי הכא זפאין למלין אלין. לא תדחל סבא, דהא הוית בכמה קרבין דגברין תקיפין, ולא דחילת, והשתא אנת דחיל, אימא מילך, דהא ודאי הכא איהו קדשא בריך הוא ופנסת ישראל, וזפאין אינון אלין דהכא. ואי לאו הכי, לא אערענא בהו, ולא שרינא באלין מלין. אימא מלולך סבא, אימא בלא דחילו.

פתח ואמר, (תהלים קד) יי' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת. יי' אלהי: דא שירותא דמהימנותא, סליקו דמחשבה, ועלמא דאתי, רזא חדא בלא פרוודא. גדלת: דא שירותא, יומא קדמאה, ואינון יומין עתיקין, סטרא דימינא. מאד: דא הוא סטרא דשמאלא.

הוד והדר לבשת: אלין תרין בדי (ויחי רב"ב) ערבות. עד הכא, פיון דמטא לגו אילנא דחיי, אתטמר, ולא אסתלק (ס"א ולא בעי) למהוי במניינא, בגין ההוא מאד. מאי מאד. שמאלא, דכל ענפין דלתתא ובכלל ענפא מרידא חדא. ועל דא אתטמר ההוא אילנא דחיי, ולא בעא למהוי במניינא דא, עד דאהדר פמלקדמין, ושפח בגוונא אחרא.

ואמר, עטה אור פשלמא דא שירותא (דאור) ד (ד) ז"ח ע"ב) דיומא קדמאה. נוטה שמים,

השִׁמָּאל, וְלֹא אָמַר מְאֹד, נִכְלָל
הַשִּׁמָּאל בְּיָמִין לְהִיּוֹת מְאִיר בְּכָל־ל
שֶׁל שָׁמַיִם. הַמִּקְרָה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו
- כָּאֵן יוֹצֵא בְּשִׁמְחָה אוֹתוֹ עֵץ
הַחַיִּים, הַנֶּהָר שִׁיּוֹצֵא מֵעֵדֶן,
וְנִשְׂרָשׁוּ בוֹ בְּמִימָיו אוֹתָם שְׁנֵי בְּדֵי
עֲרֻבוֹת, שֶׁהֵם גְּדֻלִים בְּמִימָיו. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (אוֹתוֹ אֵילָן הַחַיִּים, וְנִשְׂרָשׁוּ בוֹ אוֹתָם
שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת, שֶׁהֵם גְּדֻלִים בְּמִימָיו, וְאוֹתוֹ נֶהָר
יוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ) (תְּהִלִּים קד) הַמִּקְרָה
בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו. מִי הֵם עֲלִיּוֹתָיו?
אֵלּוּ בְּדֵי עֲרֻבוֹת.

וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (יִרְמִיָּה יז) וְעַל יוֹבֵל
יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו. וְזֶהוּ סוֹד הַכְּתוֹב
(תְּהִלִּים מז) נֶהָר פְּלָגָיו יִשְׁמַחוּ עִיר
אֱלֹהִים. מִי הֵם פְּלָגָיו? אֵלּוּ הֵם
שְׂרָשָׁיו, וְכֵן נִקְרָאִים. עֲלִיּוֹתָיו,
שְׂרָשָׁיו, פְּלָגָיו - כֻּלָּם נִשְׂרָשׁוּ
בְּאוֹתָם הַמַּיִם שֶׁל אוֹתוֹ נֶהָר.

הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ - זֶה מִיכָאֵל
וְגַבְרִיאֵל, אֵלֶּה הֵם עֲבִים. הַמְהִלָּךְ
עַל כְּנָפֵי רוּחַ, לְתַת רְפוּאָה לְעוֹלָם,
וְזֶהוּ רְפָאֵל. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה עֲשֵׂה
מִלְּאָכָיו רוּחוֹת וְגו'. זְקוֹן זְקוֹן, אִם
כָּל אֵלֶּה יִדְעֶתָ, אָמַר וְאֵל תִּפְחָד,
אָמַר דְּבָרֶיךָ וְיֵאִירוּ דְּבָרֶיךָ פִּיךָ!
שְׁמַחוּ הַחֲבָרִים, וְהִיוּ מְקַשְׁבִּים
בְּשִׁמְחָה לְדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים. אָמַר,
אִי זְקוֹן, אִי זְקוֹן, בְּמָה הַכְּנֶסֶת אֶת
עֲצָמֶךָ, נִכְנַסְתָּ לָּם הַגְּדוֹל? יֵשׁ לָךְ
לְשׁוֹטֵט וְלִצְאָת מִשָּׁם.

אִם אַחֲרַת יְקַח לוֹ, כְּמָה גִּלְגּוּלִים
עֲתִיקִים יֵשׁ כָּאֵן שְׁלֹא הִתְגַּלּוּ עַד
עַכְשָׁיו, וְכֻלָּם אָמַת כְּרָאוּי, שְׂאִין
לְסֻטוֹת מְדַרְךְ אָמַת אֶפְלוּ כִּמְלֵא
נִימָה. בַּתְּחִלָּה (עֲתָה) יֵשׁ לְהִתְעוֹרֵר,
נִשְׁמוֹת הַגְּרִים כְּלֵן פּוֹרְחוֹת מִתּוֹךְ
גֵּן עֵדֶן בְּדַרְךְ נִסְתָּר. כְּשֶׁמְסַתְּלָקוֹת
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נִשְׁמוֹתָם
שְׁהַרְוִיחוּ מִתּוֹךְ גֵּן הָעֵדֶן, לְאִיזָה
מְקוֹם חוֹזְרוֹת?

פְּרָחַן מִגּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן בְּאַרְחַ סְתִים, כִּד מְסַתְּלָקַן מֵהַאי עֲלֵמָא, נִשְׁמַתְהוֹן
דְּקָא רוּחוּא מִגּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן, לְאֵן אַתְר תִּיבִין.

הָכָא אֲתַפְּלִיל שְׁמָאֵלָא, וְלֹא אָמַר מְאֹד,
אֲתַפְּלִיל שְׁמָאֵלָא בְּיָמִינָא, לְמַהוּי נְהִיר בְּכָל־לָא
דְּשָׁמַיִם. (תְּהִלִּים קד) הַמִּקְרָה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו, הָכָא
נִפְיָק בְּחֻדוֹהָ הֵהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי, נֶהָר דְּנִפְיָק
מֵעֵדֶן, וְאִשְׁתְּרָשׁוּ בֵּיה בְּמִימָיו אֵינּוֹן תְּרִי בְּדֵי
עֲרֻבוֹת, דְּאֵינּוֹן גְּדֻלִין בְּמִימָיו, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (נ"א הֵהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי וְאִשְׁתְּרָשׁוּ בֵּיה אֵינּוֹן תְּרִי בְּדֵי עֲרֻבוֹת,
דְּאֵינּוֹן גְּדֻלִין בְּמִימָיו וְהֵהוּא נֶהָר דְּנִפְיָק מֵעֵדֶן וְדָא הוּא) הַמִּקְרָה
בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו. מָאן עֲלִיּוֹתָיו. אֵלּוֹן בְּדֵי
עֲרֻבוֹת.

וְדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יִרְמִיָּה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח
שְׂרָשָׁיו. וְדָא הוּא רְזָא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים מז)
נֶהָר פְּלָגָיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים. מָאן פְּלָגָיו.
אֵלּוֹן אֵינּוֹן שְׂרָשָׁיו. וְהָכִי אֶקְרוּן, עֲלִיּוֹתָיו,
שְׂרָשָׁיו, פְּלָגָיו, כְּלֵהוּ אִשְׁתְּרָשׁוּ בְּאֵינּוֹן מִיִּין
דְּהֵהוּא נֶהָר.

הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ. (תְּהִלִּים קד) דָּא מִיכָאֵל
וְגַבְרִיאֵל, אֵלּוֹן הֵם עֲבִים. הַמְהִלָּךְ עַל
כְּנָפֵי רוּחַ, לְמִיָּהב אֶסְוֹתָא לְעֲלֵמָא, וְדָא אִיהוּ
רְפָאֵל. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה עוֹשֵׂה מִלְּאָכָיו רוּחוֹת
וְגו'. סָבָא סָבָא, אִי כָּל הַנִּי יִדְעֶתָ, אִימָא וְלֹא
תְּדַחַל, אִימָא מִילָךְ וְיִנְהַרוּן מִלִּין דְּפּוֹמָךְ. חֲדוּ
חֲבָרִיָּא, וְהוּוּ צִיִּיתִין בְּחֻדוֹהָ לְמַלּוּי קְדִישִׁין.
אָמַר אִי סָבָא אִי סָבָא, בְּמָה עֵיִלַת גְּרַמָךְ,
עֲאֵלַת בְּיָמָא רַבָּא, אִית לָךְ לְשִׁטְטָא וְלִנְפָקָא
מִתְּמָן.

אִם אַחֲרַת יְקַח לוֹ, (שְׁמוֹת כא) כְּמָה גִּלְגּוּלִין
עֲתִיקִין הָכָא, דְּלֹא אֲתַגְּלוּן עַד הָאֵידְנָא,
וְכֻלְהוּ קְשׁוּט כְּדָקָא יְאוּת, דְּלִית לְאֶסְטָאָה
מֵאַרְחַ קְשׁוּט, אֶפְילוּ כִּמְלֵא נִימָא. בְּקַדְמִיתָא
(נ"א הַשְּׁתָא) אִית לְאֶתְעָרָא, נִשְׁמַתִּין דְּגִיּוֹרִין כְּלֵהוּ,

פְּרָחַן מִגּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן בְּאַרְחַ סְתִים, כִּד מְסַתְּלָקַן מֵהַאי עֲלֵמָא, נִשְׁמַתְהוֹן
דְּקָא רוּחוּא מִגּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן, לְאֵן אַתְר תִּיבִין.